

רותי

היינו בטוחים כי שמו ואופיו האיתן יעמדו לו לאיתן במאבק בפציעה הקשה. ראיתי בעיני רוחי לאורך השבועיים בהם הוא נאבק, את היום שאחרי ההרדמה, בו היינו מספרים לו מה קרה בכל התקופה בה הוא היה מורדם, מתייעצים איתו מה עושים עכשיו, ועם מי. למרות הידיעה שתהליך ההחלמה לו פיללנו היה אמור להיות קשה וממושך, חשבתי שיהיה המון גם במבט, בחיוך, במילה, כדי שלא להשאירנו לבד.

איתן היה חלק מהווייתי במהלך שש השנים האחרונות, דבר שרק הלך והתעצם. היינו מדברים בבוקר, בין שבע וחצי לשמונה, בדרך לעבודה, ופעמים רבות גם בערב, לאחר העבודה. ילדי היו צוחקים ומנסים לחקות את חתך דיבורי בהפעלה הקולית של הטלפון במכונית, קוראים: "איתן" "איתן". תכננתי שנשאר חברים גם לאחר שלא נעבוד ביחד.

בתל-חי איתן השאיר חלל ענק. הוא היה סיבה המרכזית לחיוך ולשמחת היצירה של רבים מאתנו, ולעובדה שהיה כייף לבוא לעבודה. לאיתן תרומה נכבדה לכך שאני עובד בתל-חי כבר כמעט שש שנים. היינו מדברים על כך, הוא ואני. מתייעצים, מקטרים, מתכננים. מספרים אחד לשני שאנו רואים משענת זה בזה. כאשר עלתה האפשרות שאעזוב לתפקיד אחר הוא אמר באצילות אופיינית: "אני אצטער מאד בשבילי ובשביל המכללה, אך אשמח בשבילך". השבעתי אותו שהוא יישאר אחרי... ביום פטירתו, אתמול, בכיתי כמו שלא בכיתי כבר ארבע עשרה שנה, מאז מותה בטרם עת של אימי.

בסופו של דבר אדם הוא שילוב של קצת גנטיקה, קצת תכונות ייחודיות, השגחת שמים, ומה שהוא לומד מהאנשים שמהם הוא בוחר לקחת וללמוד, כמה דברים למדתי מאיתן: האחד, אהבת והוקרת המשפחה. כל כך הרבה פעמים רותי, הוא הצהיר באזני כמה בר מזל הוא חש שיש לו אותך. זכור לי טיול קטן שערכנו בשטוקהולם, מקום פסטורלי הרחוק 180 מעלות מסיר הלחץ המקומי שלנו. באמצע הליכתנו לאורך המפרץ הכחול, תוך כדי גלישה לפיוטיות, הוא החליט שצריך להביא לכאן את רותי ואת בטסי כדי שיהיה את מי לחבק. הוא כל כך רצה לחלוק איתך את המקום היפה הזה.

השני, אהבת האדם וחיפוש החיובי בכל אחד. תמיד הדגיש ודבק ב"דרך האהבה", והיה מוכן להפליג בתיאורי הדרך באזני כל מי שהיה מוכן להקשיב. בזכות תכונה יוצאת-דופן זו, הוא זכה לכל כך הרבה חיבה ופרגון מכל מי שהכירו. אומרים שכל אדם מעניק יותר – כך הוא מקבל יותר. גלי האהבה שקיבל איתן נבעו ממעיין הנתינה שלו.

השלישי, צמצום האגו לדרגה של כמעט בלתי-קיים. הוא ראה בכך חוזקה. בסביבה בה לאגו של אנשים יש השפעה מכרעת על התנהלותם של דברים,

תכונה זו הייתה אחד מהנכסים המרכזיים שהביאו להצלחתו של איתן וכך גם להצלחת המכללה.

הרביעי, סדרי עדיפויות בחיים. כשהחליט שאתם חייבים לטייל בעולם ושהוא חייב לטוס, כי זה מה שהוא אוהב בחיים, הפך החלום למציאות, והוא דבק בהגשמתו. תיאורי הטיסה שלו נשמעו כמו פסוק משיר השירים, או לחלופין ולהבדיל, כמו תיאור חוויה מינית. הוא פשוט הגיע לשיאי הנאה בעת הטיסה.

לעוף הוא אהב, וכך הוא מרחף לו, כל הזמן, נישא על גלי אהבה. יהיה זכרו ברוך.

שגיא מלמד